

Zabavni dogodki iz minulosti.

Po raznih virih nabrala Gnjevoš in Internus.

15. Prepozno!

Dvorni šaljivec francoskega kralja Franca I. je tožil kralju, da mu neki sovražniki preté s smrtjo. Kralj ga potolaži: »Če te umoré, jih dam pet minut pozneje obesiti.« — »Veličanstvo,« zavrne šaljivec, »ljubše bi mi bilo, ko bi jih dali pet minut prej!«

16. Pri ministru.

Neki uradnik se je hotel predstaviti ministru knezu Kaunitzu. Pa je moral dolgo časa čakati, da je prišel na vrsto, in poslušati neprijetno kričanje in čenčanje papige, ki je bila v čakalnici. Knez, ki je navadno sedel za stekleno vmesno steno, je imel izredno visok glas, ki ga je natanko posnemala papiga. Nenadno se zasliši klic: »Vstopite, vstopite!« Uradnik, misleč, da zopet kriči papiga, zakliče: »Molči, ti neumni osel!« Toda to pot ni govorila papiga, marveč klical je minister. Uradnik zatrepeče radi naslova, ki je bil ž njim nagovoril svojega najvišjega predstojnika. Minister Kaunitz pa se radostno zasmee, ko se mu pojasni neljuba pomota.

Listje in cvetje.

Zakaj?

21. Zakaj zapustijo ptice selilke v jeseni naše kraje in se preselijo v južne pokrajine? Jesensko potovanje selilk in njih pomladna povrnitev je nekaj izredno imenitnega v naravi. Prav posebno se nam vsil uje vprašanje: zakaj pač to? — Mnogi, ki mislijo bolj površno, so kar hitro odgovorili, misleč, da so temeljito rešili to vprašanje, češ: ptice selilke vedo, da si tu pozimi ne bodo mogle poiskati potrebne hrane. Toda večina selilk se že napravlja na potovanje, ko je pri nas še dovolj hrane. Drugi zopet trdijo: zato se preselijo v gorkejše kraje, ker vedo, da bo v naših krajih hud mraz pozimi, in ker ne marajo zmrzovati. Pa kako bi mogle živalce to vedeti, ko mnoge že odpotujejo, ko je pri nas še ugodno in prijetno vreme?

To dvojno trditev izpodbije izkušnja pri onih pticah selilkah, ki so zaprte v kletkah. Ko se približa čas selitve, postanejo te živalce silno nemirne in se poizkušajo v vso silo oprostiti, da bi se tudi pridružile svojim sestricam, ki se odpravljajo na jug. Ko bi te ptice res kaj vedele o prihodnosti, bi morale pač najprej vedeti to, da bodo prezimile v gorki sobi in da jim bodo dajali dobri ljudje dovolj hrane kakor doslej.

Torej ne preostaja drugega nič kot priznati moramo, da je Stvarnik sam podelil pri ustvarjenju to lastnost njih naravi, da se jim v določenem času vzbudi želja po selitvi, ki pa ni v nikakršni zvezi s kakim preudarkom ali s prosto odločitvijo, marveč le del one naravne sile, ki se imenuje nagon. S tem se tudi uravnava ravnotežje v naravi, ker se ukončavajo razni škodljivci, ki bi se brez te redne selitve preveč pomnožili pri nas poleti, na jugu pa takrat, ko je pri nas zima.

Modrost v pregovorih, domačih in tujih.

Hud (Hudo.)

Hudo je treba z dobrim premagati. Nič ni tako hudo, da bi ne bilo kaj dobrega zraven.

Hudo za enega, dobro za drugega. Hudo se piše na kamen, dobro na pesek. Kaj hudega izgubiti je velik dobiček. Dosti hudega stori, kdor ne stori nič dobrega.

Hudega se bolj spominjamo nego dobrega.

Kdor hudo dela, pa dobrega pričakuje, samega sebe vara.

Ne pečaj se s hujšim od sebe.
Kdor hudo dela, se izogiblje luči.
Naglo hud, naglo dober.
Nikoli ni bilo tako hudo, da bi ne bilo zopet dobro.

Kdor se od hudega poslovi, je dobro pot ubral.

Reka: To je hujše kot hudo.

Ni tako hudo, kot se vidi.

Hudoben.

Nihče ni naenkrat hudoben.

Nihče ni tako hudoben, da bi ne storil nič dobrega.

Lepše je biti pobožen pa ubožen, nego hudoben pa premožen.

Od hudobnih ljudi ne pričakuj dobrega sveta.

Pri hudobnih ljudeh gre vse na smeh.

Bog ne potrebuje spletene šibe, marveč hudobnega človeka, da nas ž njim tepe.

Hudobija.

Hudobije se kmalu priuči.

Hudobija je po vseh hišah na prodaj.

Hudobija se sama kaznuje. — Hudobija sama brani, da se ne ohrani.

Hudobnež.

Marsikateri hudobnež v svoji sreči visoko prilze, zato da globočje pade.

Hudobneža pomiluj, kadar se mu najboljše godi.

Hudobnež izpremeni kraj, a ne izpremeni sebe.

Hudobnež se boji svoje lastne sence (luči).

Hudobnež je najhudobnejši takrat, ko se dela pobožnega.

Hudobnež nima večjega sovražnika kot samega sebe.

Kar se s hudobneži prične, ne more imeti dobrega konca.

Med hudobneži živeti je pravo prognanstvo.

Hvala.

Boljše, hvalo zaslužiti, kot hvaljen biti.

Ta hvale vreden ni, ki si jo najbolj želi.

Svoja hvala, cena mala. — Svoja hvala se po blatu (pod mizo) valja. — Lastna hvala je sumljiva. — Kdor svojo hvalo kupuje, jo vselej predrago plačuje. — Kdor si svoje hvale prosi, je lačen zaničevanja.

Hvala enega modreca je boljša nego desetih norcev.

Velika hvala ni vselej velika čast.

Glasna hvala in tajna graja je (prijatelj) sladka kakor med.

Nezaslužena hvala je zaničevanje.

Hvala k dobremu priganja (bodri).

Hvalo si je lahko pridobiti, še laže grajo.

Hvala ne prihaja iz sovražnih ust.

Pogostna hvala je pridnosti slana.

Vsak rad sliši svojo hvalo. — Vsak rajši sliši hvalo nego grajo.

Hvala vzgaja umetnike.

Hvala ne nasiti nikogar. — Hvala ne napravi kosila.

Hvala več izda nego graja.

Hvala moža poguba.

Rek: Ta hvala je sumljiva.

Novi listi in knjige.

Družba sv. Mohorja nam je letos podarila te-le knjige: 1. **Koledar** za l. 1917. (Daljši opis svetovne vojske.) — 2. **Podobe iz narave**. Spisal Franc Pengov. (Jako znamenita knjiga, ki se bo iz nje čitatelj veliko naučil, zlasti prav ceniti čudovito skrb Stvarnika za vsako, tudi najmanjšo stvar. Da bi bilo pripovedovanje bolj mikavno, navaja večkrat g. pisatelj razne stvari govoreče po človeško, — za resnobne razprave, tako se zdi, še prevečkrat.) — 3. **Zgodovina slovenskega naroda**. 6. zvezek. Spisal dr. Josip Gruden. (To temeljito delo je tem zanimivejše, čim bolj se pomika v novejši čas.) — 4. **Svetloba in senca**. Povest. (Slovenskih Večernic 70. zvezek.) Spisal dr. Fr. Detela. — 5. **Alfonz Ligvorjan: Resnice za večnost**. (Molitvenik.)

Zemljepisna uganka.

(Priobčil J. E. Bogomil.)

Besede naj pomenijo:

a a a a a mesto na Gorenjskem,
b c c d e trg na Goriskem,
g h i i i reka v Galiciji.
i j j k k mesto v Dalmaciji,
l n n n o mesto v Švici,
o o o p r reka v Bosni,
r r r r s vzvišen kraj v Jeruzalemu,
s t u v v mesto na Češkem.

Po sredi dobiš ime tebi dobro znane države.

Šaljivo vprašanje.

Dokler iščeš, je nekaj; ko pa najdeš, je nehalo biti, kar je bilo takrat, ko si iskal.

Kaj je to?

(Rešitev in imena rešilcev v prihodnji številki.)

„Vrtec“ izhaja 1. dne vsakega meseca in stane s prilogo vred za vse leto 5*20 K za pol leta 2*60 K. — Uredništvo in upravništvo Pred škofijo št. 9 v Ljubljani.